
JUDITH HERZBERG
Stalkkart

Rotterdam-Amsterdam
Poetry International
Uitgeverij De Harmonie
2001

JUIST TOEN

Juist toen hun huis
klaar was precies
zoals ze dat wilden
tot in de puntjes
zo was geworden
zoals ze dat wilden
want al dag één
was gebleken
dat hun smaak
overéén kwam
(dat was meteen
ook de reden geweest)
juist toen hun huis

dus zo was
als ze wilden

sloeg een vervaarlijk
gapen toe.

Zij gaapten 's middags
zij gaapten 's avonds
(al dronken ze nog
de lekkerste drankjes)
Zij gaapten en gaapten
tot laat in de nacht
en juist als zij dachten
nu gaan we slapen
schaterde een
nog onbedaarlijker
gapen, dat gaapte hen toe.

Ja

Hij loopt met iets zwaars voor haar uit.
Zij blijft staan.
Zij roept, van de straat, hem iets na,
hij antwoordt terwijl hij een deur
opendoet, een kort 'ja'.

Niet het jaha van moeders die zich vervelen
niet het ja van oja goed want bijna vergeten
niet het ja van wees maar gerust
niet een ja als een knal
niet een ja uit twee delen
zo 'n ja waar een nee onder schuilt
niet een ja van: ik ben zo terug
niet een ja van: hou me niet tegen.

Niet een ja half als vraag:
dat zien we nog wel
een misschien, een vermoeden -

Maar een dag-in dag-uit ja
een ja ten overvloede.